

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. vasario 10 d.*

Byloje T-388/03

Deutsche Post AG, įsteigta Bonoje (Vokietija),

DHL International, įsteigta Diegem (Belgija),

atstovaujamos advokatų J. Sedemund ir T. Lübbig,

ieškovės,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama V. Kreuzsitz ir M. Niejahr,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

dėl prašymo panaikinti 2003 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimą C(2003) 2508 (galutinis), atlikus EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą išankstinę tyrimo procedūrą nereikšti prieštaravimų dėl įvairių priemonių, kurių Belgijos valdžios institucijos ėmėsi *La Poste SA*, Belgijos valstybinės pašto įmonės, naudai,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe ir S. Soldevila Fragoso (pranešėjas),

posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. gegužės 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- ¹ *La Poste SA* yra valstybės įmonė, įpareigota teikti universaliąsias pašto paslaugas Belgijoje. Liberalizavus pašto paslaugų rinką, *La Poste* nuo 1992 m. spalio 1 d. pakeitė *Régie des Postes* (Pašto tarnybą), kuri buvo tiesiogiai pavaldi Belgijos pašto ministerijai.

Šiuo metu *La Poste* yra savarankiška valstybės įmonė, kurios 100 % priklauso Belgijos valstybei.

- 2 *La Poste* pavestos teikti viešosios paslaugos, jų tarifai, elgesio su vartotojais taisyklės ir subsidijos yra nustatytos įstatymu ir detalizuojamos su valstybe sudarytoje valdymo sutartyje. Nuo 1992 m. valstybė su *La Poste* sudarė keturias tokias sutartis.

- 3 Be universaliųjų pašto paslaugų teikėjo funkcijų, *La Poste* yra patikėta atlikti daug kitų viešojo intereso užduočių, pavyzdžiui, visiems prieinamos pagrindinės banko paslaugos, spaudos platinimas mažesniais tarifais, rinkimų spaudinių platinimas, pensijų išmokėjimas namuose, žvejybos leidimų pardavimas ir administracinių baudų rinkimas. Valdymo sutartyje, be kita ko, nustatomos dėl papildomų bendros ekonominės svarbos paslaugų (toliau – BEBP) teikimo susidaranciu grynųjų sąnaudų kompensavimo taisyklės.

- 4 *La Poste* 84 % pajamų gauna iš universaliųjų pašto paslaugų sektoriaus. Skubių siuntų sektorius sudaro 4 % jos apyvartos, ir ji šiame sektoriuje užima 18 % rinkos.

- 5 Ieškovės *Deutsche Post AG* ir jos dukterinė įmonė Belgijoje *DHL International* (toliau kartu vadinamos „*Deutsche Post grupė*“) veikia pašto paslaugų sektoriuje ir ypač skubių siuntų paslaugų sektoriuje. *Deutsche Post grupė* užima apie 35–45 % procentus Belgijos skubių siuntų paslaugų rinkos.

Išankstinio tyrimo procedūra

- 6 1999 m. Belgijos valstybė priėmė principinį sprendimą dėl finansinio įnašo į *La Poste* su sąlyga, kad bus parengtas ir įmonės valdymo organų patvirtintas įmonės verslo planas, kuris būtų koordinuojamas su socialiniu planu. 2002 m. birželio 28 d. patvirtintame verslo plane, kuriuo siekiama padidinti įmonės produktyvumą ir pelningumą, pagerinti siūlomų paslaugų kokybę ir vystyti naujas veiklos rūšis, buvo numatytos didelės investicijos.
- 7 2002 m. spalio 8 d. Belgijos vyriausybė pritarė *La Poste* kapitalo padidinimui 297,5 milijono eurų. Šis kapitalo padidinimas turėjo vykti pasirašant naujai išleidžiamas akcijas, kurios suteiktų tokias pačias teises kaip ir išleistosios anksčiau.
- 8 2002 m. gruodžio 3 d. Belgijos Karalystė pagal EB 88 straipsnio 3 dalį pranešė Komisijai apie planus padidinti *La Poste* kapitalą 297,5 milijono eurų. 2002 m. gruodžio 12 d., 2003 m. vasario 6 d. ir balandžio 3 d. įvyko trys Komisijos ir Belgijos valdžios institucijų susitikimai, jos taip pat intensyviai susirašinėjo.
- 9 Iš 2003 m. liepos 1 d. Belgijos telekomunikacijų ministerijos pranešimo ir 2003 m. liepos 14 d. Belgijos dienraščio *Le Soir* straipsnio sužinojusios apie pradėtą tyrimą, ieškovės 2003 m. liepos 22 d. faksimile, užregistruota 2003 m. liepos 23 d., pateikė Komisijai prašymą pateikti informaciją apie procedūros eigą, kad prireikus galėtų joje dalyvauti pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339) 20 straipsnį.

- 10 2003 m. liepos 23 d. Sprendimu Komisija, atlikusi EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą išankstinę tyrimo procedūrą, nusprendė nereikšti prieštaravimų (Sprendimas C (2003) 2508 (galutinis), toliau – ginčijamas sprendimas), nes priemonė, apie kurią pranešta, nėra valstybės pagalba.

Ginčijamas sprendimas

- 11 Ginčijamame sprendime Komisija išdėsto Belgijos valdžios institucijų argumentus dėl jų planuojamo *La Poste* kapitalo padidinimo. Belgijos valdžios institucijos teigia, kad jos užėmė privataus investuotojo, veikiančio rinkos ekonomikos sąlygomis, poziciją. Įnašas į kapitalą yra viena iš įmonės produktyvumo didinimo plano priemonių, atsižvelgiant į pašto rinkos atvėrimą, ir skirtas padidinti jos nuosavas lėšas, tikintis investicijų grąžos. Ji mano, kad vykdydama naujas veiklos rūšis įmonė turi realių galimybių augti.
- 12 Be to, Belgijos valdžios institucijos mano, kad nuo 1992 m. *La Poste* turėjo finansuoti tam tikras savo BESP (pašto veikla, banko paslaugos asmenims, kurie neturi banko sąskaitos) ir valstybės įnašai tik iš dalies padengė šias papildomas išlaidas. Tai, kad keturi penktadaliai *La Poste* darbuotojų buvo statutiniai pareigūnai, taip pat lėmė dideles papildomas išlaidas (pensijų mokėjimas nuo 1992 iki 1997 m. vietoj įnašų), kaip ir darbuotojų išleidimas į pensiją pirma laiko.
- 13 Teisiškai vertindama praneštą priemonę Komisija vadovavosi išvada, kad kiekviena iš valdymo sutarčių valstybė *La Poste* pavedė atlikti konkrečių bendros ekonominės svarbos užduočių, atitinkančių jos teikiamas viešąsias paslaugas. Ji nurodo, kad pagal teismo praktiką, jei *La Poste* gaunamos kompensacijos neviršija jos teikiamų BESP

grynųjų sąnaudų, tokios priemonės nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Tačiau net ir tuo atveju, jei šios kompensacijos būtų valstybės pagalba, jos vis vien būtų suderinamos su bendrąja rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį.

- 14 Prieš vertindama praneštą priemonę, Komisija ginčijamame sprendime įsitikino, kad nuo tapimo savarankiška valstybės įmone, *La Poste* nebuvo taikoma priemonių, kurios gali būti laikomos su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba EB 87 straipsnio prasme. Atlikdama šį vertinimą ji nustatė šešias priemones – atleidimą nuo bendrovių mokesčio, 1997 m. atliktą 100 milijonų eurų dydžio atidėjimo pensijoms panaikinimą, galimybę gauti valstybės garantiją paimtoms paskoloms, atleidimą nuo nekilnojamojo turto mokesčio už viešosioms paslaugoms teikti naudojamas patalpas, per didelę kompensaciją už pagal pirmąją valdymo sutartį (1992–1997 m.) teiktas bendros svarbos finansines paslaugas ir du nepraneštus 1997 m. atliktus įstatinio kapitalo padidinimus, kurių bendra suma sudarė 62 milijonus eurų. Be to, Komisija nustatė, kad gaunamos kompensacijos buvo mažesnės nei gryniosios su BEP teikimu susijusios sąnaudos.
- 15 Komisija manė, kad ji iš pradžių turėjo įvertinti šias šešias priemones, nes nuo jų priklausė praneštojo kapitalo padidinimo teisėtumas.

1 priemonė: atleidimas nuo bendrovių mokesčio

- 16 Kadangi Komisija konstatavo, kad per 1992–2002 m. *La Poste* patyrė 238,4 milijono eurų bendrąjį gryną nuostolį, ji mano, kad šiuo laikotarpiu ši priemonė negali būti laikoma valstybės pagalba, nes nebuvo jokio valstybės lėšų perdavimo.

2 priemonė: 1997 m. panaikintas atidėjimas pensijoms

- 17 Komisija konstatavo, kad 100 milijonų eurų dydžio atidėjimas buvo suformuotas 1992 m. reorganizuojant *La Poste* į savarankišką valstybės įmonę siekiant užtikrinti dalį nuo 1972 m. iki 1992 m. darbuotojų įgytų teisių į pensiją. Už tai *La Poste* buvo perduoti tie pastatai, kurie buvo būtini viešosioms paslaugoms teikti ir kurių dėl to nebuvo galima perleisti. 1997 m. pagal statutą dirbusių paštininkų pensijų tvarką suvienodinus su bendrąja tvarka, šis atidėjimas, kuriuo niekada nebuvo pasinaudota, buvo perkeltas į pelno rezervą. Komisija manė, kad rezervo panaikinimas nedavė *La Poste* jokios naudos, ir nusprendė, kad ši priemonė nėra valstybės pagalba.

3 priemonė: galimybė gauti valstybės garantiją paimtoms paskoloms

- 18 Komisija konstatavo, kad *La Poste* išsaugojo *Régie des Postes* turėtą galimybę imdama paskolą prašyti valstybės garantijos ir už pasinaudojimą šia galimybe mokėti išdui 0,25 % metinių palūkanų. Kadangi *La Poste* nuo 1992 m. niekada nepasinaudojo šia galimybe, Komisija nusprendė, kad ši priemonė nėra valstybės pagalba.

4 priemonė: atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio už viešosioms paslaugoms teikti naudojamas patalpas

- 19 Komisija nurodė, kad *La Poste* buvo atleista nuo nekilnojamojo turto mokesčio už jai priklausantį nekilnojamąjį turtą, kuris naudojamas viešosioms paslaugoms teikti. Ji manė, kad atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio, kuris *a priori* suteikia finansinės naudos, gali būti valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.

5 priemonė: per didelė kompensacija už pagal pirmąją valdymo sutartį (1992–1997 m.) teiktas bendros svarbos finansines paslaugas

- 20 Komisija nusprendė, kad iš atskiros 1992–1997 m. finansinės ataskaitos matyti, kad valstybė *La Poste* sumokėjo per didelę kompensaciją už bendros svarbos finansines paslaugas, ir ši per didelė kompensacija galėjo būti valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.

6 priemonė: 1997 m. atlikti įstatinio kapitalo padidinimai, apie kuriuos nebuvo pranešta ir kurių bendra suma sudarė 62 milijonus eurų

- 21 Komisija nurodė, kad 1997 m. kovo ir gruodžio mėnesiais atlikti du įstatinio kapitalo padidinimai, skirti nepakankamo kompensavimo už BEBP problemai išspręsti, galėjo būti valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.

- 22 Toliau Komisija išnagrinėjo tas priemones, kurios galėjo būti valstybės pagalba (4–6 priemonės), pagal EB 86 straipsnio 2 dalį. Palyginusi šiomis trimis priemonėmis suteiktos bendros kompensacijos sumą ir savo pačios nustatytą BESP finansavimo trūkumą, Komisija padarė išvadą, kad dėl BESP teikimo susidarancios papildomos grynosios sąnaudos nebuvo visiškai kompensuotos ir todėl šios trys aptariamoms priemonės nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.
- 23 Komisija taip pat manė, kad kadangi nekompensuotų dėl BESP teikimo susidaranciu papildomų grynujų sąnaudų suma už 1992–2002 metus buvo didesnė už kapitalo, apie kurį buvo pranešta, padidinimo sumą, pastarasis nebuvo valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, nes nesuteikė *La Poste* pranašumo. Todėl Komisija nusprendė nereikšti prieštaravimų dėl šios priemonės.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 24 2003 m. lapkričio 27 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovės pareiškė šį ieškinį.
- 25 2004 m. vasario 18 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atskiruoju aktu Komisija pateikė prieštaravimą dėl priimtino pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį.

26 2004 m. balandžio 14 d. šalys pateikė savo pastabas dėl šio prieštaravimo dėl priimtinumų.

27 2004 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutartimi prašymą pripažinti ieškinį nepriimtinu buvo nuspręsta svarstyti nagrinėjant bylą iš esmės.

28 Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

29 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtina,

— jei pirmasis reikalavimas nebūtų patenkintas, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtimumo

- ³⁰ Komisijos prieštaravimas dėl priimtimumo grindžiamas teisės pareikšti ieškinį ir suinteresuotumo pareikšti ieškinį neturėjimu.

Dėl teisės pareikšti ieškinį

— Šalių argumentai

- ³¹ Komisija teigia, kad ieškinys yra nepriimtinas, nes ieškovės nėra konkrečiai susijusios EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme.

- 32 Pirma, Komisija argumentuose, kurie buvo pateikti prieš priimant 2005 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* (C-78/03 P, Rink. p. I-10737), nurodo, kad teismo praktikoje nustatytas reikalavimas, jog tam, kad pagalbos gavėjo konkurento pateiktas ieškinys dėl sprendimo nereikšti prieštaravimų, priimto po EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytos išankstinės tyrimo procedūros, būtų priimtinas, reikia, kad ši pagalbos priemonė darytų didelę įtaką šio konkurento padėčiai aptariamoje rinkoje (1993 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Cook prieš Komisiją*, C-198/91, Rink. p. I-2487, 20–26 punktai ir 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 19 punktas).
- 33 Antra, Komisija mano, kad net jei ginčijamas sprendimas kažkokiu būdu daro įtaką ieškovėms, tai vis tiek jis nėra su jomis konkrečiai susijęs EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos ir 1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Plaumann prieš Komisiją* (25/62, Rink. p. 197) prasme, nes joms ginčijamu sprendimu daroma įtaka nėra didesnė nei įtaka bet kokiai kitai įmonei, kuri su pagalbos gavėja konkuruoja vienoje iš rinkų, kurioje pastaroji veikia.
- 34 Komisija teigia, kad atsakovių argumentas, grindžiamas ginčijamo sprendimo 27 ir 28 punktais, dėl tiesioginės *Deutsche Post* grupės ir *La Poste* konkurencijos yra nesvarbus, nes ši aplinkybė nurodoma ginčijamo sprendimo aprašomojoje dalyje ir neturi jokios teisinės reikšmės. Komisija teigia, kad pagalba, kuriai pritarta, visiškai nesusijusi su ginčijamo sprendimo 27 dalyje paminėtomis veiklos rūšimis, kurios *La Poste* buvo menkai svarbios.
- 35 Galiausiai per posėdį Komisija nurodė, kad pagal naujausią Teisingumo Teismo praktiką (minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 32 punktą ir 2007 m. lapkričio 29 d. Sprendimą *Stadtwerke Schwäbisch Hall ir kt. prieš Komisiją*, C-176/06 P, nepaskelbta Rinkinyje) ieškinys yra nepriimtinas dėl to, kad

ieškovės jų procedūrinių garantijų pažeidimą nurodė labai bendrai ir kad savo reikalavimuose jos prašo panaikinti ginčijamą sprendimą, o ne pradėti formalų tyrimą. Ji mano, jog tam, kad ieškinys būtų priimtinas, ieškovės privalėjo įrodyti, kad ginčijamas sprendimas joms turėjo didelės įtakos.

³⁶ Ieškovės nurodo, kad, pirma, teismo praktikoje pagalbos gavėjos konkurentams pripažįstama teisė ginčyti Komisijos sprendimą atlikus EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą išankstinę tyrimo procedūrą, kad priemonė suderinama su bendrąja rinka (minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 32 punktas ir 20–24 punktai, *Matra prieš Komisiją* 32 punktas ir 15–20 punktai 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 45 punktas). Pagal šią teismo praktiką administracine procedūra suinteresuotoms įmonėms suteikiama teisė pareikšti ieškinį, jei Komisija užbaigia išankstinę tyrimo procedūrą ir nepradeda EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalaus tyrimo procedūros, nes jei nebūtų suteikta ši teisė pareikšti ieškinį, tai šios įmonės negalėtų pasinaudoti formalaus tyrimo procedūroje numatytais procesinėmis garantijomis (minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 32 ir 24 punktai, minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 32 ir 17 punktai ir minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 40 punktas).

³⁷ Ieškovės primena, kad dar prieš priimant ginčijamą sprendimą, 2003 m. liepos 22 d. jos paprašė Komisijos jas laikyti suinteresuotosiomis šalimis Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio h papunkčio ir 20 straipsnio prasme, o Komisija 2003 m. liepos 23 d. priimdama ginčijamą sprendimą neatsižvelgė į šį jų reikalavimą ir taip atėmė iš jų galimybę pasinaudoti procesinėmis teisėmis.

38 Ieškovės taip pat nurodo, kad priemonės, kurios ginčijamu sprendimu buvo paskelbtos suderinamos su bendrąja rinka, iškraipo konkurenciją ir yra joms nepalankios, nes jos yra tiesioginės *La Poste* konkurentės Belgijos rinkoje, visų pirma skubių siuntų pristatymo sektoriuje. Grįsdamos šį argumentą jos nurodo, kad prieš šio sprendimo priėmimą ėjusiais finansiniais metais bendros *Deutsche Post* grupės pajamos Belgijoje buvo 124,8 milijono eurų, ginčijamame sprendime Komisija aiškiai mini *Deutsche Post* grupės ir *La Poste* tiesioginę konkurenciją ir tai, kad šioms įmonėms tenka 35–45 % Belgijos skubių siuntų ir dokumentų pristatymo rinkos (2002 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimas, kuriuo koncentracija pripažįstama suderinama su bendrąja rinka (byla N IV/M.2908 – *Deutsche Post /DHL* (II), 23 punktas), nors *La Poste* šiame sektoriuje užėmė tik 18 % rinkos, o Belgijos liberalizuotoje pašto siuntų rinkoje veikia tik pagrindinių tarptautinių įmonių, t. y. *DHL/DPAG*, *UPS*, *TPG/TNT* ir *FedEx*, grupė (minėto sprendimo *Deutsche Post/DHL* 26 punktas).

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

39 Remiantis EB 230 straipsnio ketvirtąja pastraipa, fizinis ar juridinis asmuo gali pateikti ieškinį dėl kitam asmeniui skirto sprendimo, tik jei šis sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.

40 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką kiti subjektai nei tie, kuriems sprendimas yra skirtas, gali remtis tuo, kad sprendimas konkrečiai su jais susijęs tik tuomet, jei šis sprendimas juos paveikia dėl jų ypatingų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų ir todėl juos individualizuoja taip pat kaip ir asmenį, kuriam šis sprendimas yra skirtas (be kita ko, žr. minėtą sprendimo *Plaumann prieš Komisiją* p. 223 ir minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 33 punktą).

- 41 Kalbant apie Komisijos sprendimą valstybės pagalbos srityje, primintina, kad vykdant EB 88 straipsnyje įtvirtintą valstybės pagalbos kontrolės procedūrą turi būti išskirta, pirma, šio straipsnio 3 dalyje numatyta pirminė pagalbos patikrinimo stadija, kurios tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti pirmąją nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, tyrimo stadija, numatyta to paties straipsnio 2 dalyje. Tik vykstant šiai procedūrai, skirtai sudaryti Komisijai galimybę gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis, EB sutartis numato Komisijos pareigą pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti savo pastabas (minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 22 punktą; minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 16 punktą; minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 38 punktą ir minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 34 punktą).
- 42 Kai, nepradėdama EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyto formalaus tyrimo, Komisija šio straipsnio 3 dalies pagrindu priimtu sprendimu pripažįsta, kad pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, šių procesinių garantijų turėtojai gali jomis pasinaudoti, tik jei turi teisę apskusti šį sprendimą Bendrijos teisme (minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 23 punktą, minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 17 punktą, minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 40 punktą ir minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 45 punktą). Todėl suinteresuotojo asmens EB 88 straipsnio 2 dalies prasme pareikštas ieškinys dėl tokio sprendimo panaikinimo yra priimtinas, jei ieškovas pareikšdamas šį ieškinį bando apsaugoti pastarąją nuostatą jam suteiktas procesines teises (minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 23–26 punktai, minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 17–20 punktai ir minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 35 punktą).
- 43 Suinteresuotieji asmenys EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, kurie pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, yra asmenys, įmonės ar asociacijos, kurių interesai galėjo būti paveikti suteikus pagalbą, tai ypač taikoma su pagalbos gavėjais konkuruojančioms įmonėms ir profesinėms organizacijoms (minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 41 punktą ir minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 36 punktą).

44 Tačiau jei ieškovas ginčija paties pagalbą įvertinančio sprendimo pagrįstumą, tik to fakto, kad jis gali būti laikomas suinteresuotuoju asmeniu EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, nepakanka ieškiniui pripažinti priimtiniu. Jis turi įrodyti, kad turi ypatingą statusą teismo praktikos, prasidėjusios minėtu sprendimu *Plaumann* prasme. Taip, be kita ko, būtų, jei ieškovo padėtis rinkoje būtų smarkiai paveikta dėl pagalbos, kuri nagrinėjama tokiaame sprendime (minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 37 punktas).

45 Šioje byloje ieškovės grįsdamos ieškinį nurodo septynis ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisių į gynybą pažeidimu, kai Komisija joms pateikė tik nekonfidencialią ginčijamo sprendimo versiją, kurioje, laikantis verslo paslapčių apsaugos principo, dauguma skaičių buvo užtušuoti. Antrasis pagrindas grindžiamas EB 88 straipsnio 3 dalies nuostatų pažeidimu, kai Komisija nusprendė nepradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros, nors vertinama valstybės pagalbos atitikimą bendrajai rinkai ji susidūrė su rimtais sunkumais. Trečiuoju, ketvirtuoju ir penktuoju ieškinio pagrindais ieškovės teigia, kad Komisijos atlikta priemonių, kuriomis *La Poste* atleista nuo bendrovių mokesčių, panaikintas atidėjimas ir numatoma galimybė pasinaudoti valstybės garantija paskoloms, analizė buvo nepakankama ar neišsami, jos ginčija tai, kad šios priemonės nebuvo pripažintos valstybės pagalba. Grįsdamos savo šeštąjį ieškinio pagrindą ieškovės ginčija Komisijos atlikto per mažo ir per didelio papildomų BEP teikimo sąnaudų kompensavimo balansą. Galiausiai grįsdamos savo septintąjį ieškinio pagrindą ieškovės teigia, kad pažeisdama 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Altmark Trans et Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Rink. p. I-7747, toliau – *Altmark* sprendimas) principus, Komisija neįsitikino, kad BEP bendruomenei buvo teikiamos už mažiausią kainą.

46 Kadangi ieškovės kartu ginčija ir Komisijos atsisakymą pradėti formalų tyrimą ir ginčijamo sprendimo pagrįstumą, reikia išnagrinėti, pirma, ar ieškovės turi teisę ginčyti

ginčijamo sprendimo pagrįstumą ir, antra, jų teisę pareikšti ieškinį ginant savo procesines teises, siekiant nustatyti, ar šis jų ieškinys yra priimtinas.

47 Pirma, ieškovės neįrodo, kad jų padėtis rinkoje gali iš esmės pasikeisti dėl ginčijamame sprendime aptariamoms pagalbos.

48 Iš tiesų tokia esminė įtaka nelaikytina vien ta aplinkybė, kad ginčijamas sprendimas galėjo paveikti atitinkamoje rinkoje egzistuojančius konkurencijos santykius ir kad atitinkamos įmonės kažkokiu būdu konkuravo su ta įmone, kuriai ginčijamu sprendimu buvo suteikta pagalba (žr. šiuo klausimu 1969 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eridania ir kt. prieš Komisiją*, 10/68 ir 18/68, Rink. p. 459 7 punktą). Taigi įmonei nepakanka remtis vien argumentu, kad ji konkuruoja su įmone, kuri gauna naudos iš nagrinėjamos priemonės, ji, be kita ko, turi įrodyti ir įtakos jos padėčiai rinkoje mastą (žr. šiuo klausimu 2000 m. gegužės 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją*, C-106/98 P, Rink. p. I-3659, 40 ir 41 punktus).

49 Tačiau reikia konstatuoti, kad ieškovės nepateikė jokių įrodymų, kuo jų konkurencinė padėtis Belgijos pašto paslaugų rinkoje yra ypatinga, jos apsiribojo teiginiu, kad priklausė Belgijos rinkoje veikiančių įmonių grupei. Be to, vien tik fakto, kad jos konkrečiai buvo paminėtos ginčijamame sprendime, nepakanka nustatyti, kad ginčijamu sprendimu leistos priemonės, kuriomis pasinaudojo *La Poste*, joms turėjo esminės įtakos, nes minėtose ištraukose Komisija paprasčiausiai nurodė, kad Belgijos pašto paslaugų rinka buvo santykinai atviresnė už kitų valstybių narių rinkas, nes *La Poste* užėmė tik 18% skubių siuntų rinkos, likusią rinkos dalį užėmė tarptautiniai subjektai, o *La Poste* veiklos marža teikiant pašto paslaugas buvo daug mažesnė nei

Olandijoje pašto paslaugas teikiančios *TPG* ar *Deutsche Post World Net* (šiuo klausimu žr. 2004 m. gegužės 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Deutsche Post ir DHL prieš Komisiją*, T-358/02, Rink. p. II-1565, 39–41 punktus).

50 Galiausiai ieškovės pateikė skaičius apie jų Belgijoje užimamą skubių siuntų rinkos dalį.

51 Šie duomenys patys savaime neparodo, kad jų konkurencinei padėčiai, lyginant su kitų *La Poste* konkurentų padėtimi, ginčijamas sprendimas turėjo didelės įtakos.

52 Tačiau kaip tiesioginės *La Poste* konkurentės skubiųjų siuntų rinkoje ieškovės yra suinteresuotieji asmenys EB 88 straipsnio 2 dalies prasme.

53 Antra, reikia patikrinti, ar savo ieškiniu ieškovės iš tiesų bando apginti savo procesines teises, nustatytas EB 88 straipsnio 2 dalyje.

54 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Pirmosios instancijos teismas ieškovo nurodytus ieškinio pagrindus turi aiškinti atsižvelgdamas į jų turinį, o ne kvalifikavimą (1961 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Fives Lille Cail ir kt. prieš Vyriausiąją valdybą*, 19/60, 21/60, 2/61 ir 3/61, Rink. p. 588). Todėl jis gali nagrinėti ir kitus ieškovo pateiktus argumentus, siekdamas patikrinti, ar juose nėra ieškovo nurodytą ieškinio pagrindą, kuriuo aiškiai teigiama, kad buvo abejonių, kurios būtų pagrindusios EB

88 straipsnio 2 dalyje nustatytos procedūros pradžia, pagrindžiančių motyvų (2004 m. sausio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Thermenhotel Stoiser Franz ir kt. prieš Komisiją*, T-158/99, Rink. p. II-1, 141, 148, 155, 161 ir 167 punktai ir 2007 m. rugsėjo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Fachvereinigung Mineralfaserindustrie prieš Komisiją*, T-254/05, nepaskelbta Rinkinyje, 48 punktas). Tačiau Pirmosios instancijos teismui nepriklauso aiškinti ieškovo ieškinį, kuriuo išimtinai ginčijamas pagalbą įvertinančio sprendimo pagrįstumas, kaip ieškinį, kuriuo iš tiesų siekiama apsaugoti iš EB 88 straipsnio 2 dalies kylančias ieškovo procesines teises, jei ieškovas aiškiai nurodė tokio ieškinio pagrindo. Darant tokią prielaidą ieškinio pagrindo aiškinimas pavirstų ieškinio objekto pakeitimu (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 44 ir 47 punktus ir minėto sprendimo *Stadtwerke Schwäbisch Hall ir kt. prieš Komisiją* 25 punktą). Pirmosios instancijos teismas bent jau turi remtis ieškovo nurodytomis aplinkybėmis, iš kurių galima daryti išvadą, kad šis iš esmės siekia apginti savo procesines teises.

55 Antruoju ieškinio pagrindu ieškovės aiškiai nurodo, kad priimant ginčijamą sprendimą buvo aiškiai pažeistos jų procesinės teisės pagal EB 88 straipsnio 2 dalį.

56 Be to, iš ieškinio aišku, kad trečiajame, ketvirtajame, penktajame ir septintajame ieškinio pagrinduose nurodomos aplinkybės, kurios pagrindžia antrąjį ieškinio pagrindą, nes juo ieškovės teigia, kad atsižvelgiant į kai kuriuos specifinius aspektus Komisijos tyrimas buvo nepakankamas ir atliktas ne iki galo, ir turėjo būti pradėtas formalus tyrimas. Taip pat ir septintasis pagrindas grindžiamas neatliktu patikrinimu, ar BEP buvo teikiami už mažiausią bendruomenei kainą, yra aplinkybė, iš kurios galima spręsti, ar Komisija turėjo pradėti formalų tyrimą. Todėl šiais ieškinio pagrindais, kuriais bandoma įrodyti, kad aptariamos priemonės negalėjo būti tinkamai išnagrinėtos išankstinės tyrimo procedūros metu, ieškovės taip pat teigia, kad priimant ginčijamą sprendimą buvo pažeistos jų procesinės teisės pagal EB 88 straipsnio 2 dalį.

57 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad ieškovės turi teisę pareikšti ieškinį.

Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį

— Šalių argumentai

58 Komisija teigia, kad ieškovių pateiktas ieškinys nepriimtinas, nes jos nesuinteresuotos bylos baigtimi. Teismo praktikoje reikalaujama, kad ieškovas visuomet įrodytų savo suinteresuotumą pareikšti ieškinį. Šio intereso buvimo klausimas sprendžiamas atsižvelgiant į ieškinio objektą.

59 Šiuo atveju Komisija mano, kad panaikinus šį sprendimą, ieškovėms kyla grėsmė, kad bus patvirtintas jos 2002 m. birželio 19 d. sprendimas dėl priemonių, kurių Vokietijos Federacinė Respublika ėmėsi *Deutsche Post* naudai, paskelbimo nesuderinamomis su bendrąja rinka (OL L 247, p. 27).

60 Ieškovės nurodo, kad savo ieškiniu jos siekia apsaugoti savo, kaip tiesioginių pagalbos gavėjos *La Poste* konkurenčių, interesus, ir jų ieškinys yra visiškai nesusijęs su kitomis bylomis, kurias gali nagrinėti Pirmosios instancijos teismas.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 61 Dėl Komisijos sprendimo valstybės pagalbos srityje reikia priminti, kad tik atliekant EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalų tyrimą, kuris skirtas sudaryti Komisijai galimybę surinkti visą informaciją apie bylos aplinkybes, EB sutartis numato Komisijos pareigą išpėti suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas (minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 22 punktas, minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 16 punktas, minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 38 punktas ir minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 34 punktas).
- 62 Kaip suinteresuotieji asmenys EB 88 straipsnio 2 dalies prasme ieškovės yra suinteresuotos, kad ginčijamas sprendimas, priimtas po išankstinės tyrimo procedūros, būtų panaikintas, nes, taikant EB 88 straipsnio nuostatas, toks panaikinimas įpareigotų Komisiją pradėti formalų tyrimą ir sudarytų joms galimybę pateikti savo pastabas ir taip daryti įtaką naujam Komisijos sprendimui.
- 63 Tačiau siekiant nustatyti, ar ieškovė yra suinteresuota pareikšti ieškinį, Pirmosios instancijos teismas neturi lyginti šiame ieškinyje ieškovės nurodytų ieškinio pagrindų su kitoje byloje ieškovės ginantis nurodytais argumentais.
- 64 Iš to, kas išdėstyta pirmiau, aišku, kad ieškovė yra suinteresuota pareikšti ieškinį.

65 Todėl ieškinys yra priimtinas, ir reikia atmesti Komisijos pareikštą prieštaravimą dėl priimtinumо.

Dėl Pirmosios instancijos teismo atliekamos kontrolės dalyko ir ieškinio pagrindų priimtinumо

Dėl Pirmosios instancijos teismo atliekamos kontrolės dalyko

66 Kalbant apie kontrolės, kurią turi atlikti Pirmosios instancijos teismas, dalyką, reikia pastebėti, kad kai ieškovas siekia apsaugoti iš EB 88 straipsnio 2 dalies kylančias procesines teises, jis gali nurodyti bet kurią iš EB 230 straipsnio antrojoje pastraipoje nurodytų motyvų, jei jais siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą ir galiausiai to, kad Komisija pradėtų EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą (šiuo klausimu žr. 2004 m. kovo 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Danske Busvognmænd prieš Komisiją*, T-157/01, Rink. p. II-917, 41 punktą). Tačiau Pirmosios instancijos teismui nepriklauso šioje Komisijos atliekamo tyrimo stadijoje spręsti, ar buvo valstybės pagalba ar dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka (generalinio advokato P. Mengozzi išvados *British Aggregates prieš Komisiją*, C-487/06 P, Rink. p. I-10515, 71 punktas).

67 Todėl kaip nepriimtini turi būti atmesti tie ieškinio pagrindai, kuriais siekiama, kad Pirmosios instancijos teismas nuspręstų dėl pagalbos buvimo ar jos suderinamumo su bendrąja rinka. Šioje byloje, pirma, iš šeštojo ieškinio pagrindo, grindžiamo tariamai klaidingo metodo naudojimu Komisijai apskaičiuojant atlikto per mažo ir per didelio papildomų BEBP teikimo sąnaudų kompensavimo balansą, ir antrojo, trečiojo,

ketvirtojo ir penktojo ieškinio pagrindų aišku, kad jais siekiama įrodyti, jog Komisija suklydo nusprendusi, kad aptariamoms priemonėms nėra valstybės pagalba.

68 Taip pat ir pirmasis ieškinio pagrindas, grindžiamas teisių į gynybą pažeidimu, turi būti pripažintas nepriimtiniu, nes ieškovės net nebandė įrodyti ar bent teigti, kad nekonfidencialioje ginčijamo sprendimo versijoje užtušuotus skaičius jiems buvo būtina žinoti siekiant, kad Komisija pradėtų EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą. Iš ieškinio aišku, kad jos šiais duomenimis ketino pasinaudoti tik tam, kad patikrintų, ar Komisija, nusprendusi, kad aptariamoms priemonėms nėra valstybės pagalba, nepadarė klaidos.

69 Tačiau Pirmosios instancijos teismas gali nagrinėti antrąjį ieškinio pagrindą, grindžiamą EB 88 straipsnio 3 dalies nuostatų pažeidimu, o taip pat trečiąjį, ketvirtąjį, penktąjį ir septintąjį ieškinio pagrindus tiek, kiek jais siekiama nustatyti, kad Komisijos atliktas išankstinis tyrimas buvo nepakankamas ar neišsamus.

Dėl ieškinio pagrindo, grindžiamo Komisijos atlikto tyrimo nepakankamu pobūdžiu atsižvelgiant į *Altmark* sprendimu nustatytus kriterijus

70 Kadangi Komisija teigia, kad tai naujas ieškinio pagrindas, reikia išnagrinėti septintojo ieškinio pagrindo priimtinumą tiek, kiek juo siekiama įrodyti, kad Komisijos atlikto tyrimas buvo nepakankamas atsižvelgiant į *Altmark* sprendimu nustatytus kriterijus.

71 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą „procesu metu negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui“. Tačiau pagrindas, kuris išplečia anksčiau tiesiogiai ar netiesiogiai nurodytą pagrindą ir kuris yra glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtiniu (1999 m. kovo 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hubert prieš Komisiją*, T-212/97, Rink. p. I-A-41 ir II-185, 87 punktas ir 2000 m. liepos 25 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *RJB Mining prieš Komisiją*, T-110/98, Rink. p. II-2971, 24 punktas).

72 Šioje byloje ieškovės savo dubliko skyriuje „Sprendime (*Altmark*) nustatytų kriterijų pažeidimas“ teigia, kad Komisija neteisingai taikė valstybės pagalbos sąvoką, ir pateikia argumentą, kuriuo siekiama įrodyti, kad Komisija ginčijamame sprendime neišnagrinėjo, ar Belgijos valstybės kompensuotos BESP sąnaudos buvo lygios ar mažesnės už gerai valdomos įmonės sąnaudas, kaip tai numatoma sprendime *Altmark*. Taip jos bando įrodyti, kad Komisijos pagal EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą procedūrą atliktas išankstinis tyrimas nepadėjo jai įveikti sunkumų, kylančių bandant įvertinti, koks būtų tinkamas Belgijos valstybės *La Poste* suteiktos kompensacijos dydis.

73 Reikia konstatuoti, kad šis ieškinio pagrindas yra glaudžiai susijęs su antruoju ieškinio pagrindu, grindžiamu EB 88 straipsnio 3 dalies nuostatų pažeidimu ir būtinybe pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalų tyrimą procedūrą. Iš tiesų teigdamas, kad Komisija neturėjo pakankamai informacijos, kad nuspręstų, ar viešosios paslaugos buvo teikiamos už tinkamą kainą, ieškovės bando įrodyti, kad Komisija turėjo pradėti formalų tyrimą. Šiomis aplinkybėmis šis ieškinio pagrindas, numanoma, yra antrojo ieškinio pagrindo dalis ir turi būti laikomas priimtiniu.

Dėl esmės

Šalių argumentai

— Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo būtinybe pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą

- ⁷⁴ Ieškovės mano, kad nusprendusi nepradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros Komisija pažeidė EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą procedūrą. Iš teismo praktikos aišku, kad būtina pradėti formalaus tyrimo procedūrą iškart, kai Komisija susiduria su sunkumais vertindama valstybės pagalbos suderinamumą su Bendrąja rinka ir negali įveikti visų šių su įvertinimu susijusių sunkumų atlikdama pirmąjį vertinimą (2001 m. gegužės 3 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Portugalija prieš Komisiją*, C-204/97, Rink. p. I-3175, 33–35 punktai). Šioje byloje pernelyg ilga išankstinės tyrimo procedūros trukmė, klausimų, kuriuos reikėjo per ją išspręsti, sudėtingumas ir Pirmosios instancijos teismo prašymu pateiktų su šia procedūra susijusių dokumentų turinys įrodo, kad reikėjo pradėti formalaus tyrimo procedūrą.
- ⁷⁵ Ieškovės taip pat remiasi minėto sprendimo *Portugalija prieš Komisiją* 35 punktu, pagal kurį Komisija privalo išnagrinėti visas trečiųjų asmenų ir, visų pirma, įmonių, kurių interesams pagalbos suteikimas turėjo įtakos, jai pateiktas teises ir faktines aplinkybes.
- ⁷⁶ Ieškovės galiausiai pabrėžia, kad išankstinės tyrimo procedūros metu Komisijos siunčiami informacijos prašymai gali tik papildyti pranešimą ir tik per formalų tyrimą

galima surinkti visą informaciją. Tačiau šiuo atveju ir pateiktų dokumentų kiekis, ir Komisijos vykdyto tyrimo apimtis buvo labai dideli.

77 Komisija mano, kad ieškovės turi įrodyti, jog vertindama priemonės, apie kurią pranešta, atitiktį bendrajai rinkai ji susidūrė su rimtais sunkumais. Komisija taip pat mano, kad išankstinės tyrimo procedūros trukmė nebuvo per ilga ir ją galima paaiškinti informacijos, kurią ji turėjo surinkti, kiekvieną kartą Belgijos vyriausybei nustatydama terminą jai pateikti, kiekiu.

— Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, tiek, kiek jis grindžiamas neišsamiu Komisijos tyrimu dėl atleidimo nuo bendrovių mokesčio

78 Ieškovės konstatuoja, kad Komisija atsisakė šią priemonę laikyti valstybės pagalba vien dėl to, kad *La Poste* per laikotarpį nuo 1992 iki 2002 m. patyrė grynąjį nuostolį. Tačiau jos mano, kad nagrinėjant priemonę, kuri gali būti valstybės pagalba, reikia atsižvelgti ir į pasekmes, kurių ji gali turėti ateityje (1988 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Graikija prieš Komisiją*, 57/86, Rink. p. 2855, 10 punktas).

79 Komisija primena, kad ginčijamo sprendimo dalykas yra ne išnagrinėti atleidimą nuo bendrovių mokesčio pagal valstybės pagalbai taikomas taisykles, o tik nustatyti, ar šis atleidimas *La Poste* suteikė naudos, į kurią reikia atsižvelgti apskaičiuojant papildomas grynąsias sąnaudas ir visas viešąsias išlaidas.

— Dėl ketvirtąjo ieškinio pagrindo, tiek, kiek jis yra grindžiamas neišsamiu Komisijos tyrimu dėl atidėjimo pensijoms panaikinimo

80 Ieškovės teigia, kad Belgijos valstybės perduotas nekilnojamas turtas yra didelis ekonominis privalumas, net jei šių pastatų negalima perleisti, ir Komisija šio aspekto pakankamai neišnagrinėjo. Jos mano, kad šitaip *La Poste* nemokamai įgijo nekilnojamojo turto ir taip buvo atleista nuo didelių pastatų įsigijimo ar nuomos mokesčių.

81 Komisija mano, kad *La Poste* niekuomet negavo tikros dotacijos, skirtos jai padėti finansuoti jos darbuotojų pensijas, buvo atlikta paprasčiausia buhalterinė atidėjimo operacija už tai jai suteikiant valstybės perduodamą neperleidžiamą nekilnojamąjį turtą. Jos teigimu, atidėjimo pensijoms panaikinimas *La Poste* neatnešė jokios naudos. Tačiau 1997 m. atleidimas nuo pareigos finansuoti savo darbuotojų pensijas galėjo duoti naudos, tačiau jį kompensavo *La Poste* pareiga mokėti darbdavio įnašus.

— Dėl penktojo ieškinio pagrindo, tiek, kiek jis yra grindžiamas neišsamiu Komisijos tyrimu dėl galimybės gauti valstybės garantiją imamoms paskoloms

82 Ieškovės mano, kad vien galimybė *La Poste* gauti valstybės garantiją savo paskoloms jai suteikia tokias finansavimo galimybes, kurių kitos įmonės neturi, ir kad Komisija rėmėsi panašiais argumentais bylose dėl Vokietijos Federacinės Respublikos savo bankams pasiūlytų garantijų ar Prancūzijos garantijų *Électricité de France* įsipareigojimams. Ieškovės mano, kad Komisija ginčijamame sprendime nenustatė, kodėl mechanizmas,

kuriuo gali naudotis *La Poste*, nėra automatinis. Galiausiai jos mano, kad Komisija turėjo palyginti metines palūkanas, kurias *La Poste* turėjo mokėti valstybei, ir tas, kurias ji turėtų mokėti normaliomis rinkos sąlygomis.

- 83 Komisijos teigimu, ši galimybė pasinaudoti valstybės garantija nėra valstybės pagalba, nes *La Poste* gali atsisakyti šios garantijos. Ji teigia, kad vien galimybė pasinaudoti garantija jai atliekant tokios priemonės suderinamumo su bendrąja rinka tyrimą negali būti prilyginta realiai garantijai.

— Dėl septintojo ieškinio pagrindo, tiek, kiek jis yra grindžiamas neišsamiu Komisijos tyrimu dėl sprendime *Altmark* nustatytų kriterijų

- 84 Ieškovės savo dublike teigia, kad Komisija klaidingai aiškino sprendimą *Altmark*, kuriame Teisingumo Teismas pažymėjo, kad BESP sąnaudų kompensavimas tėra viena iš sąlygų, kuri turi būti įvykdyta, kad suteikiama finansinė nauda nebūtų laikoma valstybės pagalba EB 87 straipsnio prasme. Jos teigia, kad Komisija, be kita ko, privalėjo patikrinti, ar BESP bendruomenei buvo teikiami už mažiausią kainą, o to ji šiuo atveju nepadarė.

- 85 Komisija apsiribojo teiginiu, kad šis ieškinio pagrindas nebuvo nurodytas ieškinyje ir dėl to yra nepriimtinas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

— Bendrosios EB 88 straipsnyje nustatyta procedūra taikomos taisyklės

⁸⁶ Reikia priminti bendras Sutartyje numatytos valstybės pagalbos kontrolės sistemos taisyklės, nustatytas teismų praktikoje (žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 33–39 punktus, 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Gestevisión Telecinco prieš Komisiją*, T-95/96, Rink. p. II-3407, 49–53 punktus, *BP Chemicals prieš Komisiją*, T-11/95, Rink. p. II-3235, 164–166 punktus ir 2001 m. kovo 15 d. Sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją*, T-73/98, Rink. p. II-867, 39–49 punktus).

⁸⁷ Pagal 88 straipsnio 3 dalies nuostatas Komisija atlieka planuojamos valstybės pagalbos tyrimą, kurio tikslas yra susidaryti pirminę nuomonę apie šios pagalbos visišką ar dalinį suderinamumą su bendrąja rinka. EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytu formaliu tyrimu siekiama apsaugoti potencialiai suinteresuotųjų trečiųjų asmenų teises ir, be to, jis skirtas tam, kad Komisija, prieš priimdama sprendimą, žinotų visas bylos aplinkybes, be kita ko, susipažindama su suinteresuotųjų trečiųjų šalių ir valstybių narių pastabomis (1984 m. kovo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, 84/82, Rink. p. 1451, 13 punktas). Nors jos teisės sprendimo pradėti šią procedūrą atžvilgiu yra ribotos, tirdama ir vertindama bylos aplinkybes Komisija vis dėlto turi tam tikrą diskreciją nustatyti, ar jos sukelia rimtų sunkumų. Atsižvelgdama į Sutarties 88 straipsnio 3 dalies tikslą ir jai nustatytą pareigą laikytis gero administravimo principo, Komisija gali, pavyzdžiui, pradėti dialogą su pranešimą pateikusia valstybe ar su trečiaisiais asmenimis tam, kad vykstant išankstinio tyrimo procedūrai įveiktų galimus iškilusius sunkumus (minėto sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją* 45 punktas).

- 88 Pagal nusistovėjusių teismų praktiką EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra yra privaloma, kai Komisija susiduria su rimtais sunkumais vertindama, ar pagalba yra suderinama su bendrąja rinka (minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 13 punktą, minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 29 punktą, minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 33 punktą, taip pat žr. 1995 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SIDE prieš Komisiją*, T-49/93, Rink. p. II-2501, 58 punktą).
- 89 Komisija, remdamasi faktinėmis ir teisinėmis bylos aplinkybėmis, turi nuspręsti, ar pagalbos suderinamumo nagrinėjimo metu patirti sunkumai reikalauja pradėti šią procedūrą (minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 30 punktas). Šis sprendimas turi atitikti tris reikalavimus.
- 90 Pirma, Komisijos teisė po išankstinio tyrimo procedūros pareikšti nuomonę dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka pagal EB 88 straipsnį taikoma tik priemonėms, dėl kurių nekyla rimtų sunkumų, o šis kriterijus yra išimtinis. Taigi Komisija negali atsisakyti pradėti formalią tyrimo procedūrą remdamasi kitomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, trečiųjų asmenų interesais, procedūros ekonomijos sumetimais ar kitais administraciniais ar politiniais motyvais (minėto sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją* 44 punktas).
- 91 Antra, kai Komisija susiduria su rimtais sunkumais, ji privalo pradėti formalią procedūrą ir šiuo atžvilgiu neturi jokios diskrecijos.

- 92 Trečia, rimtų sunkumų sąvoka yra objektyvaus pobūdžio. Tokių sunkumų egzistavimas turi būti nustatytas objektyviai tiek iš ginčijamo akto priėmimo aplinkybių, tiek iš jo turinio, susiejant sprendimo motyvus su įrodymais, kuriuos Komisija turėjo tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas dėl ginčijamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka (minėto sprendimo *SIDE prieš Komisiją* 60 punktą). Iš to matyti, kad Pirmosios instancijos teismo vykdoma teisėtumo kontrolė, susijusi su rimtų sunkumų nustatymu, dėl savo pobūdžio aprėpia daugiau nei vien patikrinimą, ar nepadaryta akivaizdžios vertinimo klaidos (šiuo klausimu žr. 32 punkte minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 31–38 punktus, 32 punkte minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 34–39 punktus, 88 punkte minėto sprendimo *SIDE prieš Komisiją* 60–75 punktus, 86 punkte minėto sprendimo *BP Chemicals prieš Komisiją* 164–200 punktus ir 86 punkte minėto sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją* 47 punktą).
- 93 Ieškovės turi įrodyti, jog egzistuoja rimtų sunkumų, o tai jos gali padaryti ir nurodydamos nuoseklius to požymius, susijusius, pirma, su išankstinės tyrimo procedūros aplinkybėmis ir trukme bei, antra, ginčijamo sprendimo turiniu.
- 94 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką iš gerokai ilgesnės nei reikia pirminiam patikrinimui pagal EB 88 straipsnio 3 dalį trukmės ir kitų aplinkybių galima spręsti, jog Komisija turėjo rimtų vertinimo sunkumų, dėl kurių ji privalėjo pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą (minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 15 ir 17 punktai, 2000 m. gegužės 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SIC prieš Komisiją*, T-46/97, Rink. p. II-2125, 102 punktą ir minėto sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją* 93 punktą).
- 95 Teismo praktikoje taip pat nustatyta, kad tai, jog išankstinės tyrimo procedūros metu Komisijos atliktas tyrimas buvo nepakankamas ar neišsamus, yra požymis, kad kilo rimtų sunkumų (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 37 punktą; minėto sprendimo *Portugal prieš Komisiją* 46–49 punktus, minėto sprendimo *SIDE prieš Komisiją* 61, 67 bei 68 punktus ir minėto sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją* 108 punktą).

— Dėl rimtų sunkumų požymių, susijusių su išankstinės tyrimo procedūros trukme ir aplinkybėmis

- 96 Visų pirma Pirmosios instancijos teismas turi išsiaiškinti, ar yra rimtų sunkumų požymių, susijusių su išankstinės tyrimo procedūros trukme ir aplinkybėmis, patikrindamas, ar Komisijos vykdyta procedūra truko gerokai ilgiau, nei paprastai trunka pagal EB 88 straipsnio 3 dalį vykdomas išankstinis tyrimas.
- 97 Dėl laikotarpio nuo pranešimo apie planuojamą pagalbą ir Komisijos sprendimo atlikus išankstinę tyrimo procedūrą priėmimo reikia priminti, kad Reglamento (EB) Nr. 659/1999 4 straipsnio 5 dalyje šiai procedūrai numatytas dviejų mėnesių terminas, kuris gali būti pratęstas bendru sutarimu arba jei Komisijai reikia papildomos informacijos.
- 98 Šioje byloje Belgijos valstybė Komisijai apie pagalbą pranešė 2002 m. gruodžio 5 d., o ginčijamas sprendimas buvo priimtas 2003 m. liepos 23 d., t. y. kiek daugiau nei po septynių mėnesių. Per šį laikotarpį 2002 m. gruodžio 12 d., 2003 m. vasario 6 d. ir balandžio 3 d. buvo surengti trys Komisijos ir Belgijos valdžios institucijų susitikimai, be to, Komisija Belgijos Karalystei 2002 m. gruodžio 23 d., 2003 m. gegužės 3 ir 5 d. pateikė tris prašymus pateikti papildomos informacijos. Šis septynių mėnesių laikotarpis smarkiai viršijo laikotarpį, per kurį Komisija paprastai turi pabaigti savo išankstinį tyrimą.
- 99 Dėl aplinkybių, kuriomis vyko tyrimas, reikia priminti, kad Komisija, atsižvelgdama į EB 88 straipsnio 3 dalies tikslą ir jai tenkančią gero administravimo pareigą, gali atlikti

išankstinio tyrimo procedūrą prašyti jai apie valstybės pagalbą pranešusios valstybės pateikti papildomos informacijos (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 38 punktą). Nors tokie kontaktai nėra rimtų sunkumų įrodymas, jie, kartu su išankstinio tyrimo trukme, gali būti tokių sunkumų buvimo požymiai.

- 100 Pirmosios instancijos teismas ėmėsi proceso organizavimo priemonių ir paprašė Komisijos pateikti 2002 m. gruodžio 23 d., 2003 m. gegužės 3 ir 5 d. Belgijos valdžios institucijoms paduotus prašymus suteikti papildomos informacijos ir 2003 m. sausio 28 d., balandžio 3 d. ir birželio 13 d. pateiktus atsakymus, o taip pat 2002 m. gruodžio 12 d., 2003 m. vasario 6 d. ir balandžio 3 d. vykusių susitikimų su Belgijos valdžios institucijoms protokolus.
- 101 Komisijos pateiktuose dokumentuose yra daug dėmesio vertų aplinkybių. Visų pirma, iš šių dokumentų aišku, kad išankstinės tyrimo procedūros metu Komisijos pradėto tyrimo apimtis buvo labai plati. Iš tiesų Komisijos ir Belgijos valdžios institucijų susitikimuose bei korespondencijoje buvo nagrinėjama ne tik priemonė, apie kurią pranešta, bet ir 1997 m. įvykę kapitalo padidinimai, apie kuriuos Komisijai nebuvo pranešta, kryžminio subsidijavimo tarp viešųjų paslaugų ir konkurencijos sąlygomis teikiamų paslaugų buvimo galimybė ir *La Poste* taikomas specialus mokestinis režimas, nors kai kurios iš šių aplinkybių ginčijamame sprendime net neminimos.
- 102 Be to, dokumentai liudija, kad išankstinės tyrimo procedūros metu Komisija ne kartą pabrėžė šios bylos sudėtingumą, be kita ko, 2002 m. gruodžio 12 d. susirinkimo protokole, kuriame nurodyta, jog „Komisija pareiškė, kad atsižvelgiant į *La Poste* situacijos, ypač susijusios su jos praeitimi, sudėtingumą ir pačiai įmonei kylantį teisinio saugumo poreikį, ypač atsižvelgiant į galimą privatizavimo perspektyvą, būtina pradėti procedūrą“, tai buvo pakartota ir 2003 m. vasario 6 d. susitikime.

- 103 Iš šių dokumentų taip pat aišku, kad Komisija ne vieną mėnesį abejojo dėl teisinio pagrindo savo sprendimui priimti pasirinkimo. Pirmajame 2002 m. gruodžio 12 d. susitikime Komisija pareiškė, kad „jos pritarimas pagalbai gali būti priimtas įvairiomis formomis – sprendimu, kuriuo aptariamoms priemonės nepripažįstamos pagalba, kuriuo jos pripažįstamos pagalba viešųjų paslaugų teikimui arba pagalba restruktūrizuoti“. Per antrąjį susitikimą, įvykusį 2003 m. vasario 6 d., ir tolesnėje korespondencijoje Komisija dar abejojo, ar grįsti savo požiūrį privataus investuotojo, veikiančio rinkos ekonomikos sąlygomis, pozicija, t. y. EB 87 straipsniu, ar EB 86 straipsnio 2 dalimi. Iš 2002 m. gruodžio 12 d. vykusio susitikimo protokolo aišku, kad Belgijos valdžios institucijos pareiškė aiškų pageidavimą, kad būtų laikomasi pirmojo požiūrio, ir siekė pritarimo pelningos investicijos idėjai, o Komisija, kaip matyti iš 2003 m. vasario 6 d. susitikimo protokolo, o taip pat pakartotinių Komisijos prašymų pateikti informacijos apie galimą *La Poste* veiklos vystymąsi, atrodo, abejojo dėl *La Poste* elgesio, vystant savo konkurencijos sąlygomis grįstą veiklą.
- 104 Iš 2003 m. vasario 6 d. susitikimo protokolo aišku, kad Belgijos valdžios institucijos primygtinai prašė kuo greičiau priimti Komisijos sprendimą dėl 2003 m. gegužės 18 d. vykusią rinkimų, dėl kurių rezultatų numatomas kapitalo padidinimas galėjo neįvykti.
- 105 Galiausiai, atrodo, kad Komisija pageidavo išvengti trečio prašymo pateikti informaciją, nes 2003 m. vasario 6 d. susitikimo protokole nurodyta, kad jos atstovas „bandys, kiek įmanoma ir nepaisant bylos sudėtingumo, pateikti kuo išsamesnį antrąjį klausimų sąrašą, kad nereikėtų teikti trečio prašymo pateikti informaciją“. Tačiau tai jai nepavyko, nes 2003 m. gegužės 5 d. ji Belgijos valdžios institucijoms išsiuntė trečią ir paskutinį prašymą pateikti informaciją su daug klausimų, pavyzdžiui, dėl *La Poste* veiklos vystymosi planų, jos finansinių perspektyvų, bendros svarbos finansinių paslaugų priskyrimo viešosioms paslaugoms, universaliųjų paslaugų teikimui skiriamų investicijų dalies, rizikos, kylančios dėl to, kad 85 % dukterinių bendrovių apyvartos gaunama iš dviejų veiklos rūšių, ir atsižvelgimo į atidėjimo išlaidoms, susijusioms su anksčiau laiko į pensiją išeinančiais asmenimis, panaikinimą.

106 Iš visų šių aplinkybių aišku, kad reikia pripažinti, jog šioje byloje Komisijos vykdyta procedūra truko daug ilgiau, nei paprastai turi vykti pagal EB 88 straipsnio 3 dalį vykdomas išankstinis tyrimas, ir ši aplinkybė yra rimtus sunkumus įrodantis požymis.

107 Todėl reikia išnagrinėti, ar su ginčijamo sprendimo turiniu susijusios aplinkybės taip pat gali būti laikomos požymiais, kad nagrinėdama aptariamą priemonę Komisija susidūrė su rimtais sunkumais.

— Dėl nepakankamo ginčijamame sprendime atlikto pensijų atidėjimo panaikinimo įvertinimo

108 Reikia priminti, kad 100 milijonų eurų dydžio atidėjimas buvo suformuotas 1992 m. reorganizuojant *La Poste* į savarankišką įmonę siekiant užtikrinti dalį nuo 1972 m. iki 1992 m. darbuotojų įgytų teisių į pensiją. Mainais į tai Belgijos valstybė jai perdavė viešosioms paslaugoms teikti būtinus pastatus, kurių negalima perleisti. 1997 m. pagal statutą dirbusių paštininkų pensijų tvarką suvienodinus su bendrąja tvarka, šis atidėjimas, kuriuo niekada nebuvo pasinaudota, buvo perkeltas į pelno rezervą.

109 Iš ginčijamo sprendimo ir Pirmosios instancijos teismo prašymu Komisijos pateiktų dokumentų aišku, kad Komisija neturėjo pakankamai informacijos, iš kurios būtų galėjusi spręsti, kaip EB 87 straipsnio požiūriu įvertinti Belgijos valstybės pastatų perdavimą *La Poste*, net jei dėl šių priemonių ji galėjo gauti naudos. Iš tiesų Komisija

priėmė ginčijamą sprendimą nežinodama aplinkybių, kurios jai būtų leidusios įvertinti naudą, gautą iš nemokamo pastatų suteikimo. Prieš priimdama sprendimą dėl to, ar ši priemonė buvo valstybės pagalba, ji turėjo nuodugniai ištirti jos pasekmes.

- 110 Tai, kad Komisija išankstinės tyrimo procedūros metu negalėjo pakankamai ištirti Belgijos valstybės pastatų perdavimo *La Poste*, yra papildomas požymis, kad buvo susidurta su rimtais sunkumais.

— Dėl neišsamaus BESP teikimo sąnaudų ištyrimo ginčijamame sprendime

- 111 Visų pirma reikia priminti, kad ieškovių argumentas dėl to, kad Komisija neištyrė BESP teikimo sąnaudų, grindžiamas sąlygomis, kurias Teisingumo Teismas nustatė sprendime *Altmark*, paskelbtame jau po ginčijamo sprendimo priėmimo, kurio turinio Komisija priimdama savo sprendimą negalėjo žinoti.

- 112 Tačiau reikia konstatuoti, kad Teisingumo Teismas neapribojo sprendime *Altmark* išdėstytų išvadų taikymo laiko atžvilgiu. Kadangi nėra nustatyta apribojimo laiko atžvilgiu, šios išvados, padarytos dėl EB 87 straipsnio 1 dalies aiškinimo, visa apimtimi taikomos šios bylos faktinei bei teisinei situacijai, kuri ginčijamo sprendimo priėmimo metu buvo žinoma Komisijai (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją*, T-289/03, Rink. p. II-81, 158 punktą).

- 113 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Teisingumo Teismo atliekamas Bendrijos teisės nuostatos išaiškinimas tiesiog paaiškina ir patikslina jos reikšmę bei taikymo sritį, nurodant, kaip ji turėjo būti suprantama nuo jos įsigaliojimo momento. Iš to reikia daryti išvadą, kad taip aiškinama nuostata gali ir turi būti taikoma net ir tiems teisiniams santykiams, kurie atsirado ir susiformavo prieš priimant tokį teismo sprendimą, ir tik išimtiniais atvejais Teisingumo Teismas, taikydamas bendrąjį Bendrijos teisės teisinio saugumo principą, gali būti priverstas apriboti visų suinteresuotųjų asmenų teisę remtis jo išaiškinta norma siekiant užginčyti sąžiningai susiklosčiusius teisinius santykius. Tačiau toks apribojimas gali būti nustatytas tik tame pačiame sprendime, kuriame sprendžiama dėl prašomo išaiškinimo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2005 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bidar*, C-209/03, Rink. p. I-2119, 66 ir 67 punktus ir 2007 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Meilicke ir kt.*, C-292/04, Rink. p. I-1835, 34–36 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką). Pirmosios instancijos teismas mano, kad šie teismo praktika grindžiami svarstymai, konkrečiai susiję su Bendrijos teisės taikymu nacionaliniuose teismuose, *mutatis mutandis* yra taikomi ir Bendrijos institucijoms, kai jos savo ruožtu turi įgyvendinti Bendrijos teisės nuostatas, kurias vėliau išaiškina Teisingumo Teismas (minėto sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją* 159 punktas).
- 114 Šiuo atveju reikia išnagrinėti, ar Komisija atliko tyrimą, kuris būtų leidęs jai nuspręsti, ar *La Poste* mokama kompensacija buvo nustatyta atsižvelgiant į sąnaudų, kurias būtų patyrusi vidutinė, taip gerai valdoma ir su viešąja paslauga susijusiems išpareigojimams vykdyti reikalingomis priemonėmis pakankamai aprūpinta įmonė, kad galėtų vykdyti šiuos išpareigojimus, atsižvelgiant į su tuo susijusias pajamas ir į pagrįstą pelną iš šių išpareigojimų vykdymo, analizę (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Altmark* 93 punktą).
- 115 Tačiau ir iš ginčijamo sprendimo, ir iš Komisijos ir Belgijos valdžios institucijų susitikimų protokolų bei korespondencijos aišku, kad Komisija niekuomet netikrino, ar *La Poste* teikiamos bendros svarbos paslaugos buvo teikiamos už kainą, iš kurios, laikantis sprendime *Altmark* suformuluoto principo, būtų galėjusi išsilaikyti vidutinė ir gerai valdoma įmonė. Nuspręsdama, kad nagrinėjamos priemonės nėra valstybės

pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, Komisija rėmėsi paprasčiausiu neigiamu per mažo ir per didelio papildomų BESP teikimo sąnaudų kompensavimo balansu.

- 116 Iš šių aplinkybių reikia daryti išvadą, kad Komisija neatliko *La Poste* teikiamų paslaugų sąnaudų lyginamosios analizės su sąnaudomis, kurių būtų patyrusi vidutinė įmonė, nors ji, tinkamai susiklosčius aplinkybėms, būtų davusi jai pagrindą nuspręsti, kad aptariamoms priemonėms nėra valstybės pagalba.
- 117 Tai, kad Komisija išankstinės tyrimo procedūros metu negalėjo išsamiai išnagrinėti, koks būtų tinkamas Belgijos valstybės *La Poste* mokamos kompensacijos dydis, yra kitas rimtų sunkumų buvimo požymis.
- 118 Išnagrinėjus antrąjį, ketvirtąjį ir septintąjį ieškinio pagrindus, kuriais siekiama įrodyti, kad išankstinio tyrimo stadijoje Komisijos atliktas tyrimas buvo nepakankamas ar neišsamus, aišku, kad yra objektyvių ir tarpusavyje derančių požymių visuma, grindžiama pernelyg ilga išankstinės tyrimo procedūros trukme, tyrimo, kurį reikėjo atlikti, mastą ir sudėtingumą parodančiais dokumentais, bei tuo, kad ginčijamo sprendimo turinys yra iš dalies nepilnas ir nepakankamas, kuri liudija, kad Komisija ginčijamą sprendimą priėmė nepaisydama rimtų sunkumų. Nesant reikalo spręsti dėl trečiojo ir penktojo ieškinio pagrindų, kuriais siekiama įrodyti, kad Komisijos atliktas tyrimas dėl atleidimo nuo bendrovių mokesčio ir galimybės pasinaudoti valstybės garantija paskoloms yra nepakankamas ir neišsamus, reikia padaryti išvadą, kad priemonės, apie kurią pranešta, suderinamumo su bendrąja rinka įvertinimas kėlė rimtų sunkumų ir dėl to Komisija turėjo pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

119 Todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

120 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir ieškovių išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2003 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimą C(2003) 2508 (galutinis), atlikus EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą išankstinę tyrimo procedūrą nereikšti prieštaravimų dėl įvairių priemonių, kurių Belgijos valdžios institucijos ėmėsi *La Poste SA*, Belgijos valstybinės pašto įmonės, naudai.**

2. Komisija padengia savo ir *Deutsche Post AG* bei *DHL International* išlaidas.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Paskelbta 2009 m. vasario 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	II - 204
Išankstinio tyrimo procedūra	II - 206
Ginčijamas sprendimas	II - 207
1 priemonė: atleidimas nuo bendrovių mokesčio	II - 208
2 priemonė: 1997 m. panaikintas atidėjimas pensijoms	II - 209
3 priemonė: galimybė gauti valstybės garantiją paimtoms paskoloms	II - 209
4 priemonė: atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio už viešosioms paslaugoms teikti naudojamas patalpas	II - 210
5 priemonė: per didelė kompensacija už pagal pirmąją valdymo sutartį (1992–1997 m.) teiktas bendros svarbos finansines paslaugas	II - 210
6 priemonė: 1997 m. atlikti įstatinio kapitalo padidinimai, apie kuriuos nebuvo pranešta ir kurių bendra suma sudarė 62 milijonus eurų	II - 210
Procesas ir šalių reikalavimai	II - 211
Dėl teisės	II - 213
Dėl priimtumo	II - 213
Dėl teisės pareikšti ieškinį	II - 213
— Šalių argumentai	II - 213
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 216
Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį	II - 222
— Šalių argumentai	II - 222
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 223
Dėl Pirmosios instancijos teismo atliekamos kontrolės dalyko ir ieškinio pagrindų priimtumo	II - 224
Dėl Pirmosios instancijos teismo atliekamos kontrolės dalyko	II - 224
Dėl ieškinio pagrindo, grindžiamo Komisijos atlikto tyrimo nepakankamu pobūdžiu atsižvelgiant į sprendimu <i>Altmark</i> nustatytus kriterijus	II - 225
	II - 243

Dėl esmės	II - 227
Šalių argumentai	II - 227
— Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo būtinybe pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą	II - 227
— Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, tiek, kiek jis grindžiamas neišsamiu Komisijos tyrimu dėl atleidimo nuo bendrovių mokesčio	II - 228
— Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, tiek, kiek jis yra grindžiamas neišsamiu Komisijos tyrimu dėl atidėjimo pensijoms panaikinimo	II - 229
— Dėl penktojo ieškinio pagrindo, tiek, kiek jis yra grindžiamas neišsamiu Komisijos tyrimu dėl galimybės gauti valstybės garantiją imamoms paskoloms	II - 229
— Dėl septintojo ieškinio pagrindo, tiek, kiek jis yra grindžiamas neišsamiu Komisijos tyrimu dėl sprendime <i>Altmark</i> nustatytų kriterijų	II - 230
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 231
— Bendrosios EB 88 straipsnyje nustatyti procedūrai taikomos taisyklės	II - 231
— Dėl rimtų sunkumų požymių, susijusių su išankstinės tyrimo procedūros trukme ir aplinkybėmis	II - 234
— Dėl nepakankamo ginčijamame sprendime atlikto pensijų atidėjimo panaikinimo įvertinimo	II - 237
— Dėl neišsamaus BESP teikimo sąnaudų ištyrimo ginčijamame sprendime	II - 238
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 241